DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 19 februari 1998 *

I mål C-309/95,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Gérard Rozet och Jean-Paul Keppenne, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av Rüdiger Bandilla, direktör vid rättstjänsten, och Diego Canga Fano, vid samma rättstjänst, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Alessandro Morbilli, generaldirektör för Europeiska investeringsbanken, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Republiken Frankrike, företrädd av Catherine de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Frédéric Pascal, chargé de mission vid samma

* Rättegångsspråk: franska.

avdelning, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Frankrikes ambassad, 8 B, boulevard Joseph II, Luxemburg,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut av den 22 juni 1995 angående beviljandet av ett exceptionellt stöd till producenter av bordsvin i Frankrike,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden H. Ragnemalm samt domarna G. F. Mancini, J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn (referent) och G. Hirsch,

generaladvokat: G. Cosmas,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 24 april 1997 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolen den 29 september 1995, med stöd av artikel 173 i EG-fördraget yrkat

ogiltigförklaring av rådets beslut av den 22 juni 1995 angående beviljandet av ett exceptionellt stöd till producenter av bordsvin i Frankrike (nedan kallat beslutet).

2 Enligt artikel 1 i detta beslut får den franska regeringen bevilja stödet åt vinodlare som deltar i förebyggande destillation av bordsvin och vin som lämpar sig för framställning av bordsvin, vilket producerades under produktionsåret 1994/95 i Frankrike. Denna destillation vidtogs med stöd av artikel 38 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT nr L 84, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 3, s. 7).

3 Av övervägandena i ingressen till beslutet framgår att den franska regeringen i enlighet med artikel 93.3 i EG-fördraget hade anmält detta stödprogram till kommissionen, vilken ansåg att stödet var oförenligt med den gemensamma marknaden. Rådet fann att stödet ändå var motiverat på grund av exceptionella omständigheter och beslöt med stöd av artikel 93.2 tredje stycket att det skulle anses förenligt med den gemensamma marknaden.

4 I artikel 93.2 tredje stycket i fördraget föreskrivs att rådet, på begäran av en medlemsstat, enhälligt kan besluta att stöd som denna stat lämnar eller avser att lämna skall anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, med avvikelse från bestämmelserna i artikel 92 eller de förordningar som avses i artikel 94, om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter.

5 Kommissionen har till stöd för sin talan i första hand åberopat att artikel 93.2 tredje stycket i fördraget har tillämpats felaktigt, genom att bestämmelsen har utnyttjats för att göra undantag från de regler som styr den gemensamma organisationen av marknaden för vin, och har i andra hand åberopat dels att det i förevarande fall inte föreligger några sådana exceptionella omständigheter som krävs enligt denna bestämmelse, dels att motiveringen är otillräcklig och felaktig.

6 Efter att ha dragit konsekvenserna av domen av den 29 februari 1996 i mål C-122/94, kommissionen mot rådet (REG 1996, s. I-881), har kommissionen i sin replik förklarat att den i fråga om huvudgrunden endast vidhåller att rådet har överskridit sin befogenhet att företa skönsmässig bedömning.

7 Domstolens ordförande har genom beslut av den 7 februari 1996 beviljat Republiken Frankrike rätt att intervenera till stöd för rådets yrkanden.

8 Rådet har, med stöd av artikel 91 i rättegångsreglerna, genom särskild handling av den 6 november 1995, rest en invändning om rättegångshinder. Domstolen har genom beslut av den 18 juni 1996 låtit prövningen av invändningen om rättegångshinder anstå till den slutliga domen.

Invändningen om rättegångshinder

9 Rådet har med stöd av Frankrike anfört att beslutet inte har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och att det är riktat till Republiken Frankrike, i den mening som avses i artikel 191.3 i EG-fördraget, och inte till kommissionen, varför kommissionen borde ha väckt talan inom två månader från den 22 juni 1995 — vilket var den dag då den fick kännedom om beslutet — i enlighet med artikel 173 femte stycket i EG-fördraget.

10 Rådet har i detta hänseende först påpekat att kommissionen, som framgår av ansökan, kände till alla tidigare omständigheter i ärendet, att den hade deltagit i rådets arbete och slutligen att den har känt till beslutet från det att det antogs den 22 juni 1995, eftersom den till ansökan har bifogat det protokoll från rådets sammanträde som utarbetats av kommissionens generalsekretariat. Den franska regeringen har tillagt att rådet inte gjorde några ändringar i det förslag som hade underställts det för godkännande.

11 Såväl rådet som den franska regeringen anser att kommissionen inte kan göra gällande den rättspraxis från domstolen enligt vilken det, när en handling varken har offentliggjorts eller delgivits, ankommer på den som känner till förekomsten av en rättsakt som berör honom att begära att få ta del av hela handlingen inom en rimlig tidsfrist, varvid fristen för talan skall räknas från den tidpunkt då den berörde utomstående fick exakt kännedom om innehållet i och skälen till rättsakten i fråga (dom av den 6 december 1990 i mål C-180/88, Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie mot kommissionen, REG 1990, s. I-4413). Kommissionens ställning i detta fall skulle nämligen inte kunna jämföras med den ställning som en person har som är tredje man i ett förfarande som gäller konkurrens eller statligt stöd.

12 Kommissionen, som var närvarande vid rådets sammanträde den 19—22 juni 1995, har däremot hävdat att dess talan kan upptas till sakprövning, eftersom beslutet utgör en sådan rättsakt som enligt artikel 191.3 i fördraget blir gällande först den dag då de delges. Kommissionen har alternativt gjort gällande att den fick exakt kännedom om skälen till beslutet först den 1 augusti 1995, den dag då den mottog rådets skrivelse av den 27 juli 1995 och därigenom informerades om delgivningen av beslutet.

13 Enligt lydelsen av artikel 173 femte stycket i fördraget skall talan som avses i denna artikel väckas inom två månader från den dag då åtgärden offentliggjorts eller delgivits klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om åtgärden, alltefter omständigheterna.

14 Det är ostridigt att beslutet inte har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

15 Enligt artikel 191.3 i fördraget skall andra beslut än dem som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, i enlighet med artikel 191.1, delges dem som de riktar sig till och bli gällande genom denna delgivning.

16 Enligt lydelsen av artikel 2 i beslutet är detta riktat till Republiken Frankrike. Det har delgivits den franska regeringen genom en skrivelse av den 27 juli 1995 från rådets generalsekreterare.

17 Eftersom beslutet varken har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* eller delgivits kommissionen i egenskap av den person till vilken det är riktat, kan tvåmånadersfristen för denna institution inte ha börjat löpa förrän den dag då den fick kännedom om beslutet.

18 Det bör i detta hänseende erinras om att enligt domstolens rättspraxis skall det, när en handling varken har offentliggjorts eller delgivits, ankomma på den som känner till förekomsten av en rättsakt som berör honom att begära att få ta del av hela handlingen inom en rimlig tidsfrist, varvid fristen för talan skall räknas från den tidpunkt då den berörde utomstående fick exakt kännedom om innehållet i och skälen till rättsakten i fråga så att han kunde utnyttja sin rätt att väcka talan (domen i det ovannämnda målet Wirtschaftsvereinigung Eisen- und Stahlindustrie mot kommissionen, punkt 22).

19 Det måste därför undersökas när kommissionen fick exakt kännedom om skälen till rättsakten.

20 Det framgår av handlingarna i målet att rådets och kommissionens ledamöter från den 16 juni 1995 förfogade över ett förslag till rådets beslut angående beviljandet av ett exceptionellt stöd till producenter av bordsvin i Frankrike (dokument 8100/95 Agri 62).

21 Det framgår vidare av punkt 9 i utdraget ur protokollet för "jordbruksrådets" 1858: e sammanträde i Bryssel den 19—22 juni 1995, vilket har upprättats av kommissionens generalsekretariat och ingår i bilaga VI till ansökan, att rådet enhälligt godkände detta förslag till beslut. Denna handling innehåller dessutom en beskrivning av den diskussion som ledde fram till beslutet, liksom uppgifter om de argument som framfördes av den franska regeringen och om de tvivel som vissa medlemsstater samt den behörige kommissionsledamoten uttryckte beträffande frågan om det var befogat att efterkomma Republiken Frankrikes begäran.

22 Av detta följer att kommissionen hade en exakt och detaljerad kännedom om beslutet senast den dag då sagda protokoll upprättades, det vill säga den 23 juni 1995. Dess frist för att väcka talan började således löpa den 24 juni 1995 och gick ut den 26 augusti 1995, vilket även inbegriper avståndsfristen.

23 Den ansökan genom vilken talan väcktes ingavs den 29 september 1995, och talan skall därför avvisas.

Rättegångskostnader

24 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom kommissionen har tappat målet, skall denna ersätta rättegångskostnaderna. Republiken Frankrike, som har intervenerat till stöd för rådet, skall bära sina rättegångskostnader i enlighet med artikel 69.4 i rättegångsreglerna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) Talan avvisas.

2) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Republiken Frankrike skall bära sina rättegångskostnader.

Ragnemalm Mancini Kapteyn

Murray Hirsch

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 19 februari 1998.

R. Grass G. F. Mancini

Justitiesekreterare Ordförande på sjätte avdelningen